

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București la data de 30.05.2018 sub numărul ..., reclamanta A a chemat în judecată pe pârâții B, C și D, solicitând obligarea acestora la plata în solidar a sumei de 4.306 lei TVA inclus, reprezentând contravaloarea reparațiilor efectuate asupra autoturismului marca VW Passat cu numărul de înmatriculare ..., indexarea sumei cu indicele de inflație până la data achitării integrale, precum și plata cheltuielilor de judecată. În motivarea cererii, reclamanta a arătat că în data de 24 martie 2018, de pe acoperișul imobilului aflat în proprietatea pârâților s-a desprins o cantitate însemnată de zăpadă care a provocat pagube materiale autoturismului marca VW Passat cu numărul de înmatriculare ..., parcat regulamentar în dreptul clădirii situate pe..., iar pârâții nu au luat o minimă măsură de atenționare cu privire la pericolul căderii zăpezii sau gheții, prin intermediul unor afișe plasate vizibil sau prin împrejmuirea zonei. De asemenea, a învederat faptul că după căderea blocului de zăpadă pe autoturism, fiul său, care în acel moment se afla în interiorul autoturismului, pentru a evita producerea unui posibil alt eveniment similar, a mutat de urgență mașina de pe acel loc de parcare, ducându-l în curtea imobilului situat în..., unde a rămas până în data de 25 martie 2018, când autoturismul a fost dus la service-ul auto pentru evaluarea daunelor produse.

Reclamanta a susținut că sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta lucrului, respectiv existența unei fapte ilicite având în vedere că prin nerespectarea obligației de înlăturare a zăpezii de pe acoperișul imobilului sau montarea de parazăpezi, au cauzat reclamantei o pagubă constând în avarierea autoturismului, condiția existenței prejudiciului produs reclamantei prin distrugerea integrității autoturismului proprietate personală, condiția existenței unei directe legături dintre fapta ilicită și prejudiciu, precum și vinovăția pârâților întrucât împrejurarea că fiul reclamantei a parcat autoturismul lângă clădirea pârâților în condițiile în care nu exista o atenționare specială privind posibilitatea desprinderii de zăpadă de pe acoperiș, nu îi poate fi imputată reclamantei sau fiului acesteia, ci este rezultatul vinovăției și neglijenței pârâților, neputând opera cauza de exonerare dat fiind faptul că prejudiciul nu se datorează exclusiv faptei victimei. În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 194, art. 411 (1) alin. 2, art. 453 C.pr.civ., art. 1376 și urm. C.civ.

În dovedirea cererii, reclamanta a solicitat proba cu înscrisuri, interogatoriul pârâților, precum și proba cu trei martori și au depus la dosarul cauzei chitanța privind onorariu avocat, răspuns Administrația Națională de Meteorologie, factura și chitanța aferentă, notificări către pârâți, fotografii privind imobilul și autoturismul avariat, devizul de reparații, factura și chitanța emise de service-ul auto.

Cererea a fost legal timbrată cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 307 lei potrivit art. 3 alin. (1) lit. b) din OUG 80/2013 privind taxele judiciare de timbru (fila 2).

La data de 27.07.2018, pârâții C și D au formulat întâmpinare prin care au solicitat instanței respingerea acțiunii formulate de reclamantă ca fiind neîntemeiată și nefondată, precum și obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

În cuprinsul întâmpinării, pârâții au invocat excepția lipsei capacității de folosință a pârâtei B având în vedere că aceasta a decedat la data de 25.04.2018, anterior comunicării cererii de chemare în judecată, solicitând respingerea acțiunii în contradictoriu cu pârâta B ca fiind introdusă împotriva unei persoane lipsite de capacitate de folosință.

În motivare, pe fondul cauzei, pârâții au arătat faptul că simpla existență a unui autoturism într-un service, la câteva zile de la presupusul incident, nu are vreo relevanță în lipsa unei constatări a unui organ de poliție care să indice locul, ora și alte elemente de natură a dovedi cauza producerii lui și elementele avariate. De asemenea, pârâții au învederat că fapta ilicită nu există întrucât pretenția dedusă judecății rezidă în angajarea răspunderii civile delictuale a acestora pentru prejudiciul adus autoturismului reclamantei, prejudiciu cauzat de fapta pârâților de a nu respecta normele legale de dezăpezire și protejare a siguranței și nu poate fi imputat acestora neputând să fie cauzat de

acțiunile/inacțiunile lor, iar referitor la legătura de cauzalitate între conduita culpabilă și rezultatul vătămător au susținut faptul că nu li se poate imputa săvârșirea vreunei fapte culpabile și cu atât mai puțin vreun prejudiciu, iar condiția vinovăției nu poate fi analizată de vreme ce fapta nu există. Pârâții au arătat, prin întâmpinare, faptul că suma pretinsă nu îndeplinește condițiile indicate de lege, respectiv nu este certă întrucât nu este recunoscută printr-un document care emană de la ei sau de vreo autoritate competentă, nu este lichidă deoarece cuantumul nu este determinat cu exactitate și nu este exigibilă, astfel o eventuală plată din partea acestora nefiind posibilă.

În drept, pârâții au invocat prevederile art. 205, art. 1349 C.civ., art. 411 alin. (2) C.pr.civ.

În probațiune, pârâții au solicitat administrarea probei cu înscrisurile depuse la dosar, proba cu un martor, precum și proba cu interogatoriul reclamantei.

La data de 05.10.2018, F a formulat cerere de intervenție accesorie în interesul reclamantei A, în contradictoriu cu pârâții C și D, prin care au solicitat admiterea cererii reclamantei astfel cum a fost formulată și motivată, precum și cheltuieli de judecată.

În ceea ce privește admisibilitatea cererii de intervenție accesorie, intervenientul a justificat interesul său, prin calitatea de conducător al autoturismului marca VW Passat cu numărul de înmatriculare ..., proprietatea mamei acestuia reclamanta A, intervenientul aflându-se în interiorul autoturismului la data și în momentul căderii blocului de zăpadă de pe acoperișul imobilului proprietatea pârâților. Acesta a susținut că a formulat cererea în termenul legal, justificând un interes, iar pe fondul cauzei a reiterat aspectele susținute de reclamantă prin cererea de chemare în judecată.

În drept, intervenientul a invocat dispozițiile art. 63 și urm. C.proc.civ., 411 (1) alin. (2), art. 453 C.pr.civ., art. 1376 și urm. C.civ.

În dovedirea cererii, intervenientul a solicitat administrarea probei cu înscrisuri, interogatoriul pârâților și proba cu doi martori.

Cererea de intervenție accesorie a fost legal timbrată cu taxa judiciară de timbru în cuantum de 20 lei potrivit art. 27 din OUG 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

La termenul de judecată din 06.11.2018, instanța a admis excepția lipsei capacității de folosință a pârâtei B, invocată prin întâmpinare, apreciind că este întemeiată față de împrejurarea că decesul acestei persoane a intervenit înainte de introducerea cererii de chemare în judecată. Față de aceste aspecte, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă în raport de această persoană, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate de folosință.

La același termen, instanța a admis în principiu cererea de intervenție accesorie formulată de numitul F în sprijinul reclamantei, având în vedere că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege. De asemenea, la termenul din 06.11.2018, instanța a încuviințat și administrat pentru părți proba cu înscrisurile existente la dosarul cauzei, pentru pârâți proba testimonială cu martorul G, iar în baza rolului activ, din oficiu, proba testimonială pentru reclamantă în persoana numitului H și a respins ca nefiind utilă cauzei proba cu interogatoriul solicitată de ambele părți.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, în data de 26 martie 2018, autoturismul marca VW Passat cu numărul de înmatriculare ... a fost dus de către intervenientul accesoriu F în unitatea de reparații auto în vederea reparării avariilor suferite, după cum reiese din declarația martorului G.

Din devizul estimativ întocmit de reprezentării service-ului auto rezultă costul reparațiilor pentru autoturismul marca VW Passat cu numărul de înmatriculare ..., care a fost în cuantum de 4306 lei, iar potrivit comenzii de reparații 7189 din 26.03.2018 privind acest autoturism, facturii seria E nr. 3166 din 28.07.2018 și chitanței seria E nr. 1332, reclamanta a achitat suma de 4.303 lei.

În drept, instanța urmează să analizeze condițiile răspunderii civile delictuale indirecte în forma răspunderii pentru prejudiciile cauzate de lucruri potrivit art. 1349 alin. (3) C.civ. raportat la art. 1376 alin. (1) C.civ., acesta fiind temeiul ales și indicat de reclamantă și intervenientul accesoriu pentru angajarea răspunderii pârâților, însă au analizat condițiile privind răspunderea pentru fapta proprie a pârâților.

Conform art. 1349 alin. (3) C.civ. în cazurile anume prevăzute de lege, o persoană este obligată să repare prejudiciul cauzat de fapta altuia, de lucrurile ori animalele aflate sub paza sa, precum și de

ruina edificiului, iar potrivit art. 1376 alin. (1) C.civ. oricine este obligat să repare, independent de orice culpă, prejudiciul cauzat de lucrul aflat sub paza sa.

Art. 1377 C.civ. stipulează faptul că are paza animalului sau a lucrului proprietarul ori cel care, în temeiul unei dispoziții legale sau al unui contract ori chiar numai în fapt, exercită în mod independent controlul și supravegherea asupra animalului sau lucrului și se servește de acesta în interes propriu.

Așadar, pentru angajarea răspunderii pentru prejudiciile cauzate de lucruri, trebuie să fie întrunite cumulativ următoarele condiții: reclamanta trebuie să dovedească existența prejudiciului și împrejurarea că acesta a fost cauzat de lucrul aflat în paza pârâților, fără ca acesta să fie obligat să facă dovada existenței vinovăției pârâților. Pârâții se pot exonera de răspundere dacă dovedesc una dintre cauzele prevăzute de art. 1380 C.civ., respectiv atunci când prejudiciul este cauzat de fapta victimei înseși sau a unui terț sau este urmarea unui caz de forță majoră.

De asemenea, se impune a fi menționat faptul că răspunderea revine persoanei care deține paza juridică, până la proba contrară proprietarul fiind prezumat a fi deținătorul pazei juridice la data cauzării prejudiciului de către lucru. Așadar, în prezenta cauză, paza juridică asupra lucrului a fost deținută de către pârâții C și D având în vedere că nu s-a invocat sau dovedit transmiterea în drept sau în fapt a pazei juridice către o altă persoană.

În ceea ce privește prejudiciul, instanța reține faptul că reclamanta a achitat suma de 4.303 lei, după cum reiese din comanda de reparații 7189 din 26.03.2018 privind autoturismul cu numărul de înmatriculare ..., facturii seria E nr. 3166 din 28.07.2018 și chitanței seria E nr. 1332, așadar aceasta a făcut dovada existenței prejudiciului.

Referitor la împrejurarea că prejudiciul suferit a fost cauzat de lucrul aflat în paza pârâților, din probele administrate în cauză nu rezultă că avariile produse autoturismului reclamantei au fost cauzate de căderea unei cantități de zăpadă de pe imobilul pârâților. Potrivit art. 249 C.pr.civ. cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege. Instanța reține că reclamanta și intervenientul accesoriu nu au dovedit că prejudiciul a fost cauzat de zăpada căzută de pe imobilul aflat în paza pârâților.

Astfel, din declarația martorului G reiese faptul că autoturismul a fost adus în service cu parbrizul spart și plafonul înfundat, iar avariile ar fi putut fi produse de o cantitate de zăpadă căzută deoarece partea din față a mașinii nu era lovită și se putea observa că lovitura a venit de sus, însă acesta a menționat că nu i s-a spus unde era parcat autoturismul în momentul în care a fost găsit avariât. De asemenea, din declarația martorului H rezultă că în data de 24 martie 2018 în fața imobilului de la nr. 37 str. era parcat autoturismul marca VW Passat de culoare închisă cu numărul de înmatriculare ..., menționând că a văzut mașina parcată acolo chiar mai multe zile, iar la un moment dat, în timp ce se afla în biroul său, a auzit un zgomot puternic și când s-a uitat nu a mai văzut mașina parcată, dar a văzut un maldăr de zăpadă și și-a dat seama că s-a întâmplat ceva. Martorul a declarat că atunci când a ieșit să vadă ce se întâmplă s-a întâlnit cu F care i-a spus că se afla în mașină, că s-a spart parbrizul, s-a îndoit capota și a luat mașina de acolo pentru a evita un nou eveniment. Așadar, din declarația martorului reiese faptul că acesta nu a surprins momentul în care a căzut zăpada de pe imobilul pârâților, ci doar a auzit un zgomot puternic.

Având în vedere cele expuse mai sus, instanța reține că reclamanta și intervenientul accesoriu nu au dovedit împrejurarea că prejudiciul suferit a fost cauzat de lucrul aflat în paza pârâților. Așadar, în temeiul art. 1349 alin. (3) C.civ. raportat la art. 1376 alin. (1) C.civ., instanța va respinge acțiunea formulată de reclamanta A în contradictoriu cu pârâții C și D, ca neîntemeiată.

Pentru aceleași considerente, instanța va respinge cererea de intervenție accesorie formulată de F, în favoarea reclamantei și în contradictoriu cu pârâții C și D, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește cererile reclamantei și intervenientului accesoriu privind obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 451 alin. (1), art. 453 alin. (1) și art. 455 C.pr. civ., având în vedere culpa procesuală a acestora, instanța le va respinge ca neîntemeiate.

În temeiul art. 451 alin. (1), art. 453 alin. (1) și art. 455 C.pr. civ., constatând culpa procesuală a reclamantei și intervenientului accesoriu, instanța îi va obliga pe aceștia, în solidar, la plata către pârâți a sumei de 1.500 lei,

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contradictoriu cu pârâta B cu domiciliul în, ca fiind introdusă împotriva unei persoane lipsite de capacitate de folosință.

Respinge în rest acțiunea formulată de reclamanta A cu domiciliul în în contradictoriu cu pârâții C și D ambii cu adresa aleasă pentru comunicarea actelor de procedură în ca neîntemeiată.

Respinge cererea de intervenție accesorie formulată în favoarea reclamantei ca neîntemeiată.

Respinge, ca neîntemeiată, cererea reclamantului privind obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

Respinge, ca neîntemeiată, cererea intervenientului accesoriu privind obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată.

Obligă reclamanta și intervenientul accesoriu la plata, în solidar, către pârâți, a sumei de 1.500 lei, reprezentând cheltuieli de judecată constând în onorariu avocat.

Cu drept de apel în termen de 30 de zile de la comunicare. Cererea de apel se va depune la Judecătoria Sectorului 1 București.